

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีความมุ่งหมายพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม ในการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ เน้นความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสม ให้สถานศึกษาจัดสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการประสานความร่วมมือระหว่างบิดากับมารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ส่วนการประเมินผู้เรียนนั้น ให้พิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน (กรมวิชาการ. 2545 : 5) การเรียนการสอนภาษาไทยที่ค้ำชูต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะและประสบการณ์ทางภาษาให้มากกิจกรรมการสอนต้องสอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของนักเรียน ครูจะต้องมีบทบาทในการฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักคิดแก้ปัญหา และสรุปความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้กระตุ้น ช่วยเหลือแนะแนวทางให้นักเรียนได้ปฏิบัติหรือศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง (สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. 2534 : 102)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยประกอบด้วย 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด สาระหลักการใช้ภาษา และสาระวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรนอกจากจะมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ยังมีจุดเน้นสำคัญอีกหลายประการ เช่น การสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ภาษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อทำความเข้าใจเรื่องราว ความคิด ความรู้สึกความต้องการ ฯลฯ

ของผู้อื่น เป็นต้น ดังนั้นการเรียนรู้อาษาไทยจึงเป็นทักษะการใช้ภาษาที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ โดยที่การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ และประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้ และประสบการณ์ หากผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาดังกล่าว จะช่วยให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกใช้คำเพื่อเรียบเรียงความคิด ความรู้ ได้เหมาะสม ตลอดจนเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามกฎเกณฑ์ ความหมาย กาลเทศะ และบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ก : 3)

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติของคนไทย เป็นเอกลักษณ์แสดงถึงความเป็นเอกราชและเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย และเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างเข้าใจ ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบธุรกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี โลกทัศน์และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้ในวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้อยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ. 2545 : 3)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามจุดเน้นการปฏิรูปการศึกษาจะต้องคำนึงถึงตัวผู้เรียนเป็นหลัก กล่าวคือ การเรียนรู้ต้องมีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีโครงสร้างและบริบทที่สอดคล้องกับชีวิตจริง มีการผสมผสานการสอนที่หลากหลายแต่มีจุดเน้นคือ เน้นความรู้ภาษาไทยให้ได้มาตรฐาน พัฒนาคู่มือครูแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะ นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย นอกจากจะต้องคำนึงถึงเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และเอกภาพของชาติแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความต้องการของคนไทยทุกคนด้วย เพราะภาษาไทยเป็นวิชาสำคัญในการติดต่อสื่อสารเพื่อดำรงชีวิตและเป็นกุญแจสำคัญในการที่จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนเพื่อแสวงหาความรู้ให้กว้างขวาง และลึกซึ้งในวิชาการต่าง ๆ ได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533 : 15)

ปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองบัวภูค้อ ที่ผ่านมายังมีปัญหาค่อนข้างมาก ทั้งการอ่านและการเขียนที่พบว่านักเรียนไม่สามารถอ่านคำยาก คำใหม่ ในบทเรียน การอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คำราชาศัพท์ เป็นต้น ด้านการเขียนไม่สามารถเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง รวมถึงการเขียนสะกดคำผิดในเรื่องสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ คำในมาตราต่างๆ และการเขียนและอ่านสะกดคำผิดสูงมาก ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ และยังมีปัญหาอื่น ๆ อีก เช่น ปัญหาตัวครูผู้สอน ครูภาษาไทยบางคนยึดหลักเกณฑ์ทางภาษาอย่างเคร่งครัดจนไม่ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง จึงทำให้ขาดการสอนที่ดี มีประสบการณ์ในการสอนไม่เพียงพอทำให้ผู้เรียนเมื่อภาษาไทย นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่เกิดจากตัวผู้เรียนเอง เช่น ไม่ชอบครูภาษาไทย ไม่เห็นความสำคัญและคุณค่าของภาษาไทยตลอดจนไม่รู้จุดหมายที่แท้จริงในการเรียนภาษาไทยว่าจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร (เรวดี อายานาม. 2537 : 317-321)

การใช้สื่อช่วยแบบฝึกทักษะ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสื่อสิ่งตีพิมพ์ประเภทฝึกความแม่นยำ กล่าวคือเป็นเอกสารประกอบการสอนที่มีเนื้อหาเป็นการฝึกทักษะความชำนาญอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่กำหนดให้ผู้เรียนฝึกความแม่นยำ ให้มีความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น เช่น การฝึกเขียน ฝึกอ่านออกเสียง รูปแบบของแบบฝึกทักษะประกอบด้วย จุดประสงค์ เนื้อหาสำหรับฝึก สื่อ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (นวลจันทร์ จันทร์ขาว. 2539 : 8-10) แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ คือ ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลงานของตนเองได้ ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย กำเนินถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2547 : 83-84) ซึ่งสามารถพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ ซึ่งงานวิจัยของประวีณา เอ็นดู (2547 : 128) ที่ได้พัฒนาแผนการเรียนรู้อ่านภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า แผนการเรียนรู้อ่านภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 83.33/86.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย และผลการศึกษาของ อัมพร เทศด้อม (2549 : 82-83) ได้พัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีตัววรรณต์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แบบฝึกทักษะ

การเขียนคำที่มีตัวการันต์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำที่มีตัวการันต์สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 81.75

จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนบ้านหนองบัวกุดอ้อในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยประจำปีการศึกษา 2551 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมี คะแนนเฉลี่ย 70.03 ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2550 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 68.42 สภาพการเรียนการสอนของครูใน โรงเรียนบ้านหนองบัวกุดอ้อ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า ยังขาดการจัดทำแผนการสอนที่เป็นระบบ ขาดการจัดทำสื่อการเรียนการสอนประเภทแบบฝึก ทักษะทางด้านการอ่านและการเขียน โดยเฉพาะแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำ (โรงเรียนบ้านหนองบัวกุดอ้อ. 2552 : 1)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาสื่อการเรียนการสอนประเภทแบบฝึกทักษะ ทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยมาใช้ประกอบในการเรียนการสอนเพื่อเป็นการแก้ไข ปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง โดยจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด จำนวน 10 แผน แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด จำนวน 10 ชุด ชุดละ 5 กิจกรรม และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ ประกอบการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองบัวกุดอ้อ อำเภอ วาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 เพื่อเป็น แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉพาะการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กนักเรียนทางด้าน การอ่านและการเขียนภาษาไทย ให้ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีคุณภาพสามารถแก้ไขปัญหานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นมากน้อยเพียงใด
2. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีพัฒนาการด้านการอ่านและการเขียนที่ผ่านเกณฑ์ตั้งไว้
3. การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับนักเรียนได้อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มประชากรพัฒนาอำเภอวาปีปทุม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2552 นักเรียนจำนวน 300 คน จาก 15 โรงเรียน
 - 1.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองบัวกุดอ้อ อำเภอวาปีปทุม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2552 นักเรียนจำนวน 35 คน
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาทดลอง ใช้เวลาในการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 เวลาจำนวน 10 ชั่วโมง (รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน)
3. เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 เรื่อง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แบบฝึกทักษะ จำนวน 10 ชุด ชุดละ 5 กิจกรรม แบบทดสอบประจำแบบฝึกทักษะ จำนวน 10 ชุด แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ฉบับ มีข้อสอบจำนวน 30 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 15 ข้อ

5. ตัวแปรที่วิจัยมีดังนี้

5.1 ตัวแปรต้น คือ การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

5.2 ตัวแปรตาม คือ

5.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

5.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกปฏิบัติด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด จำนวน 10 เรื่อง ซึ่งประกอบด้วย

ชุดที่ 1 เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราแม่กก (ข ค ฉ สะกด)

ชุดที่ 2 เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราแม่กค (ต ดิ ตุ สะกด)

ชุดที่ 3 เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราแม่กช (ต ช สะกด)

ชุดที่ 4 เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราแม่กช (ถ ช ฐ ท ฒ ฎ ฏ

สะกด)

ชุดที่ 5 เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราแม่กต (จ ช ท ศ ส

สะกด)

ชุดที่ 6 เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราแม่กน (ถ สะกด)

ชุดที่ 7 เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราแม่กน (ร ณ พ สะกด)

ชุดที่ 8 เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราแม่กน (ณ ญ สะกด)

ชุดที่ 9 เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราแม่กบ (ป ฟ สะกด)

ชุดที่ 10 เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราแม่กบ (ฟ ภ สะกด)

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด

หมายถึง การออกแบบและการจัดกิจกรรมต่างๆที่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสอดคล้องกับแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โรงเรียนบ้าน

หนองบัวกุดอ้อ อำเภอบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จังหวัด

มหาสารคาม

การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และ
ตัวสะกดเป็นคำได้อย่างถูกต้องหลักเกณฑ์ และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน
เพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้อง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ผู้เรียนเรียนในเนื้อหา
สาระที่ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งวัดได้จากคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ก่อนเรียน- หลังเรียน จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง ความสามารถในการพัฒนาทักษะ
การเรียนรู้ภาษาไทยด้วยการใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หมายถึง ระดับคะแนนที่กำหนดขึ้นเพื่อประสิทธิภาพ
ด้านการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำกิจกรรม
ในแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบประจำแบบฝึกทักษะ ทั้ง 10 ชุด ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80
ขึ้นไป

2. 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนด้วยแบบฝึกเสริม
ทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ความพึงพอใจ หมายถึง ข้อคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อ
แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้เกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า คือ ระดับ
5 คะแนน พอใจมากที่สุด ระดับ 4 คะแนน พอใจมาก ระดับ 3 คะแนน พอใจปานกลาง
ระดับ 2 คะแนน พอใจน้อย และระดับ 1 คะแนน พอใจน้อยที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดคำ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ครูได้แนวทางการจัดกระบวนการเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้
3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีทักษะกระบวนการทางภาษาไทยเพิ่มขึ้น และมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย
4. นักเรียนในภาพรวมของโรงเรียนดีขึ้นทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY